

27 lutego 1928 r.

2

E048, 1/14

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 6703.

Konstanty Pir-Budagjan
(Warszawa, Polska).

Kl. 37 ~~a~~ 4.

37a, 1/14

Ściana betonowo-drewniana.

Zgłoszono 13 marca 1924 r.

Udzielono 11 stycznia 1927 r.

W każdym kosztorysie budowlanym pierwszą pozycję co do ceny i jakości materiału tworzą mury, cena których dochodzi do 45% całej sumy kosztorysowej. Co się zaś tyczy tego, jaki materiał używać do murów zdania są podzielone. Przeważa popyt na cegłę. Cegła jednak jest drogim i skomplikowanym materiałem w wykonywaniu murów, wymaga kwalifikowanych robotników, odpowiedzialności wykonawcy projektu i budowy, jednym słowem, jest dobra tam, gdzie kwestja większego nakładu pieniędzy nie odgrywa roli. W przeciwnym wypadku należy zastosować namiastkę cegły. Dotychczasowe próby przeprowadzone w kraju, cieszyły się mniejszem lub większem powodzeniem, naogół jednak wszystkie nie dały nadzwyczajnych wyników. Być

może dlatego, że tą namiastką był przeważnie stosowany beton — jedyny materiał tani i ogniotrwały.

U nas jednak za mało dotychczas na tem polu zrobiono. Pustaki betonowe okazały się za zimne i wilgotne, niepraktyczne od wewnątrz przez to, że w wykonanej ścianie, czy stropie nie można uskutecznić drobnych poprawek, wbijać gwoździ, haków i tym podobnych przedmiotów.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest ściana kombinowana betonowo - drewniana, która powyższe niedogodności usuwa. Zatrzymując bloki betonowe z zewnętrznej strony, z kanałami lub bez, jest to w danym wypadku rzeczą obojętną, a od wewnątrz stosując drzewo, dostaniemy właśnie to, czego każdy pragnie — tani, ciepły i praktyczny mur.

Jak wskazuje fig. 1, blok betonowy ma kształt stopniowy. Bloki takie układa się w warstwach poziomych jeden na drugim, podobnie jak cegły i przez to tworzy się statyczną oporę ściany, potrzebną dla dalszej konstrukcji. Do ostatniego stopnia c przymocowywa się pionowo łatę dowolnym sposobem, np. przez dziurę na ten cel przeznaczoną, przez którą wbija się gwóźdź, a do tej łaty przybija się deski, tworząc wewnętrzne szalowanie. Za tą łatą, pomiędzy poszczególnymi blokami można wstawiać krótkie deseczki, nawet obcinki desek, które zwykle nie przedstawiają wartości i są przez to tanie; one tworzą drugą ściankę - szalówkę, *a*, *b*, fig. 2. Pomiedzy te dwie szalówki można dawać wypełnienie z betonu, gliny, trocin, sieczki, torfu, korka, masy papierowej lub innego materiału, znajdującego się w okolicy pod ręką. Za tą komorą wypełnioną, znajduje się druga komora próżna, pomiędzy blokami betonowymi. Żeby uniemożliwić przedostawanie się przewiewów w kierunku pionowym wykonywa się bloki z poziomymi ściankami *d* (fig. 2). Przegródki takie można dawać także z innego materiału, np. z masy papierowej, i na niej układać bloki. W ten sposób otrzymuje się dużo pustych komórek ciepłych, które zamykają w sobie suche powietrze i tem podnoszą ciepłe własności ściany. Respiracja ścian, która przy pustakach jest wykluczona, w ścianie betonowo - drewnianej według niniejszego wynalazku jest od wewnątrz możliwa.

Podwójne komory, wypełniona i pusta przerywają kontakt betonu z wnętrzem, konsekwencją zaś tego jest, że niema pocenia się ścian jak przy betonie, przeciwnie ściany betonowo - drewniane, według niniejszego wynalazku, są cieplejsze i przewietniejsze, nawet jak mury z cegły.

Przez zastosowanie łatwych do wykonania bloków i odpadków desek umożliwiona jest budowa tanich, higienicznych i ogniotrwałych murów.

Zależnie od projektowanej wysokości domu, stosuje się rozmaita grubość bloków na parterze i na piętrach. Fig. 3 przedstawia przekrój poziomy ściany betonowo-drewnianej.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Ściana betonowo - drewniana, znamienna tem, że utworzona jest z bloków betonowych zaopatrzonych w stopnie, które tworzą żeberkowatą ścianę, nadając jej statyczność nawet przy małych grubościach.

2. Ściana według zastrz. 1, znamienna tem, że do żeberek przymocowane sąłaty i dwa rzędy desek wypełnione masą izolacyjną.

3. Ściana według zastrz. 1, znamienna tem, że poziome ścianki przy ramionach— żeberkach mogą być wykonane jako jednolity blok betonowy lub oddzielnie, np. z masy papierowej.

Konstanty Pir - Budagjan.

Fig. 1.

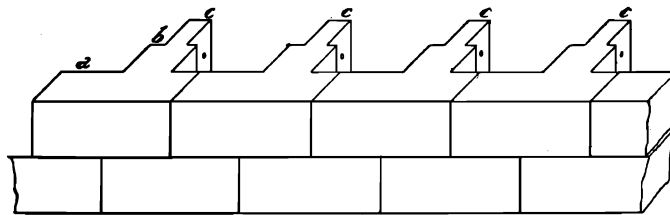

Fig. 2.

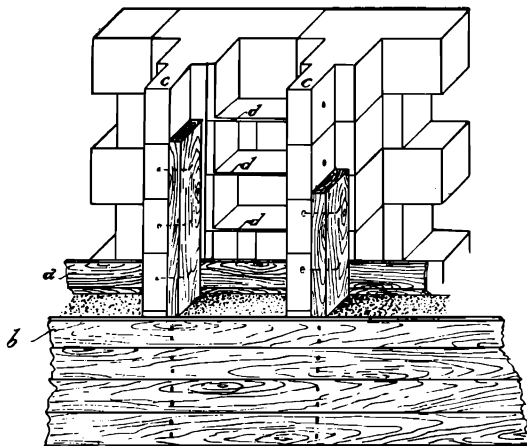

Fig. 3

